INTERPELLATION
2026-05-05

RS 2026-0524
Interpellation
2026:42

Liberalerna

Interpellation av Pär Hommerberg (L) om blodgivning och stärkt beredskap

En trygg blodförsörjning är en grundläggande förutsättning för hälso- och sjukvårdens funktion, såväl i vardagen som vid kris. Blod är en färskvara och tillgången är beroende av att tillräckligt många invånare regelbundet väljer att bidra som blodgivare.

I dag uppgår andelen aktiva blodgivare i Sverige till cirka 3 procent av befolkningen. Det täcker det nuvarande behovet, bland annat genom ett väl fungerande samarbete mellan regionerna. Samtidigt har Socialstyrelsen satt ett mål om 5 procent aktiva blodgivare, i syfte att stärka beredskapen vid situationer där behovet snabbt ökar.

Mot denna bakgrund finns det skäl att ställa frågor om ambitionsnivån i Region Stockholm. Som landets största region borde Stockholm ha särskilt goda förutsättningar att bidra till en stark blodgivarbas. Samtidigt visar statistik att invånare i storstadsregioner i lägre utsträckning ger blod jämfört med invånare i mindre regioner. Det innebär att regionen riskerar att vara mer sårbar vid plötsliga behovsökningar.

Det är positivt att initiativ såsom “Rädda liv på arbetstid” har bidragit till att öka antalet aktiva blodgivare i Stockholm. Det förändrar dock inte bilden av att fler behöver engageras för att långsiktigt stärka både självförsörjning och beredskap.

Det finns ett betydande bortfall av potentiella blodgivare. Bland kvinnor i relevant åldersgrupp nekas omkring 30 procent på grund av låga blodvärden. Även sjukdomar och medicinering utesluter många. Detta är i grunden medicinskt motiverat, men det ställer samtidigt krav på att regionen arbetar aktivt för att undanröja onödiga hinder och möjliggöra för fler att kvalificera sig där det är möjligt.

Det finns också anledning att följa hur regelverk utvecklas och tillämpas, inte minst vad gäller möjligheten för homosexuella män att ge blod. Regelverk ska vara tydligt förankrade i vetenskap och medicinsk säkerhet, men samtidigt utformas så att de inte utesluter fler än nödvändigt.

Alla som kan ge blod på ett patientsäkert sätt bör ges möjlighet att rädda liv!

Med anledning av ovan vill jag ställa följande fråga till ansvarigt regionråd:

Fel! Hittar inte referenskälla.

1. Vilka konkreta åtgärder avser regionrådet att vidta för att öka andelen aktiva blodgivare i Region Stockholm, i syfte att närma sig Socialstyrelsens mål om 5 procent?
2. Hur bedömer regionrådet Region Stockholms långsiktiga behov av en större blodgivarbas, särskilt ur ett beredskaps- och krisperspektiv?
3. Vilka ytterligare insatser planeras för att nå grupper som i dag i lägre utsträckning ger blod, särskilt i en storstadsregion där tidsbrist ofta anges som hinder?
4. Hur arbetar regionen för att minska bortfallet av potentiella blodgivare, och vilka förebyggande eller möjliggörande åtgärder övervägs?
5. Hur säkerställer regionen att regelverk och tillämpning av kriterier för blodgivning löpande anpassas efter aktuell vetenskap, så att fler kan inkluderas utan att äventyra säkerheten?
6. Hur ser processen ut i Region Stockholm för att implementera förändringar som möjliggör för homosexuella män att i större utsträckning ge blod, och vilken roll tar regionen i att driva denna utveckling framåt?

Pär Hommerberg
Liberalerna